

نگاه

نسیم صلح در شبه جزیره کره

اردشیر زارعی‌قنواتی

● المپیک زمستانی «پیونگ‌جانگ» در کره‌جنوبی این بار به دلیل سفر یک هیئت بلندپایه سیاسی کره‌شمالی برای شرکت در مراسم افتتاحیه آن و مذاکرات دوجانبه با همسایه جنوبی خود، سرمزای ورزش زمستانی را به گرمای روابط سیاسی پیوند زد. از سال ۲۰۰۷ این برای اولین‌بار بود که در بالاترین سطوح سیاسی بین دو کشور آن هم در بدترین دوران تشدید تنش‌های سیاسی و امنیتی چنین دیداری در بین بلندپایگان دو کشور انجام می‌شد. بر عکس تصور عمومی که همواره دولت «دموکراتیک خلقی کره» را یک رژیم غیرقابل انعطاف و در تضاد با مؤلفه‌های حقوق بین‌الملل می‌دانند، این حرکت پیونگیانگ نشان داد که قواعد بازی سیاست بسیار فراتر از این‌چنین درک محدودی است که مرز «خیر» و «شر» را طبق پروپاگاندا سیاسی و رسانه در خطوط جنوب و شمال تعیین می‌کند.

این دیپلماسی ورزشی که مبتکر آن «کیم چونگ اون»، رهبر قدرتمند کره‌شمالی، بود با توجه به بن‌بست‌های کنونی در بحران شبه‌جزیره، تسدید تنش‌ها در سطح تهدیدات اتمی، دستاوردهای جدید پیونگیانگ در زمینه تسلیحات اتمی و موشکی و مهم‌تر از همه درک ضرورت ترجیح منافع ملی بر منافع قدرت‌های فرامنطقه در این مقطع تاریخی فرصتی را فراهم کرد تا هر دو کشور همسایه و ملت واحد از فضای خاستگry، خود را خارج کنند.

البته در ساختار کره‌جنوبی که معمولاً دولت‌ها نماینده ابرشرکت‌ها به حساب می‌آیند، در یک سال گذشته با توجه به رسوایی‌هایی که حول فساد در این ابرشرکت‌ها ازجمله «سامسونگ» در جامعه کره‌جنوبی برپا شد، دولت سیاسی و رئیس‌جمهوری میانه‌رو کره‌جنوبی «مون چائه این» تا حدودی توانسته بود خود را از زیر فشار لابی‌های اقتصادی خارج کند. از طرف دیگر تهدیدات لجام‌گسیخته «دونالد ترامپ» که حتی در مجمع عمومی سازمان ملل متحد کره‌شمالی را تهدید به نابودی کامل کرد هم زنگ‌خطری بود که صدای آن در سنول به‌درستی شنیده شد. از آنجا که رهبران و مردم کره‌جنوبی به‌درستی می‌دانستند که جنگ با همسایه شمالی توسط آمریکا هرچند می‌تواند همسایه شمالی را به مرز نابودی بکشاند اما جنوب را هم از ویرانی که امان نگه نخواهد داشت. پیونگیانگ با این دیپلماسی صلح‌آمیز به «دژ» باورهای سنتی جنگ‌طلبانه موجود حمله به‌موقعی کرد که بستر مساعد آن هم از قبل در سنول آماده بود. این چرخش ۱۸۰درجه‌ای رهبران پیونگیانگ جدا از الزام تنش‌زدایی در شبه‌جزیره کره ناشی از یک موضوع بسیار مهم دیگری هم بود که به صورت اساسی معادلات بینیشی را درنگون کرده بود. دستیابی کره‌شمالی به تسلیحات هسته‌ای، بمب هیدروژنی (هم‌جوشی هسته‌ای) و ارتقای برد موشک‌های بالستیک این کشور به سطح ۱۴ هزار کیلومتر که می‌تواند خاک آمریکا را هم هدف قرار دهد، در کنار موضوع مهم تکمیل چرخه اتمی این کشور (بارگذاری کلاهک هسته‌ای بر موشک) که هرچند هنوز از سوی منابع مستقل تأیید نشده، اما بارها در هفته‌های اخیر به وسیله «مایک پومپئو»، رئیس سازمان «سیا» و دیگر مسئولان آمریکایی، نسبت به زمان چندماهه آن هشدار داده شده بود.

چنانچه «اربرت وود»، سفیر آمریکا در امور خلع سلاح، در کنفرانسی در ژنو به‌تازگی گفته است «کره‌شمالی فقط چند ماه تا رسیدن به توانایی حمله با موشک اتمی به خاک آمریکا فاصله دارد». حالا به نظر می‌رسد که رهبران کره‌شمالی توانسته‌اند به این هدف استراتژیک خود برسند و احساس مصونیت کامل کنند و به همین دلیل از موضع قدرت وارد چرخه احتمالی مذاکرات حمله شده‌اند. از زمانی که پیونگیانگ اعلان کرد که قرار است با همسایه شمالی خود مناسبات نزدیکی برقرار کند و اعزام هیئت سیاسی – ورزشی از طرف رهبر جوان این کشور مطرح شد، رهبران واشنگتن بسیار سرخخانه نسبت به خطر آن به متحدان خویش در سنول هشدار دادند. موضوع تا به آن اندازه حساس و حاد شد که «مایک پنس»، معاون رئیس‌جمهوری آمریکا، رسماً اعلان کرد که برای خنثی کردن تلاش پیونگیانگ برای خروج از انزوا به مراسم افتتاحیه بازی‌های پیونگ‌جانگ می‌رود و حتی در این مراسم نیز بر خلاف عرف دیپلماتیک دعوت به مراسم ناهار رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی را به بهانه حضور خواهر کیم جونگ این نپذیرفت.

در مطبوعات کره‌جنوبی حتی گفته شده است که هم‌زمان با این مراسم شینزو آبه به رهبران کره‌جنوبی پیشنهاد یک مانور نظامی سه‌جانبه با شرکت آمریکا، ژاپن و کره‌جنوبی را داده است که با مخالفت رهبران سنول روبه‌رو شد. هم‌اکنون بعد از سفر موفقیت‌آمیز هیئت کره‌شمالی و عزم رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی برای کاهش تنش با همسایه شمالی، رهبران واشنگتن نیز مجبور به تغییر سیاست خود (حتی اگر در حرف باشد)، شده‌اند و بر عکس همیشه مایک پنس در مصاحبه با روزنامه واشنگتن‌پست گفته است «در صورتی‌که پیونگ‌یانگ آماده باشد، ایالات متحده نیز آماده انجام مذاکرات بدون پیش‌شرط با کره‌شمالی خواهد بود». در صورتی‌که تلاش‌های صلح‌آمیز کنونی در شبه‌جزیره کره با دخالت خارجی به‌ویژه از طرف آمریکا مورد اخلال قرار نگیرد، به نظر می‌رسد که این بحران وارد مرحله تنش‌زدایی شده است.

درست یک روز بعد از آنکه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، در توپیتی، هفت تریلیون دلار هزینه آمریکا در خاورمیانه را احقانه خواند و گفت «زمان آن رسیده که در داخل آمریکا سرمایه‌گذاری کنیم»، رکس تیلرسون، وزیر خارجه دولت او، کیلومترها آن‌سوتر در کویت از لزوم سرمایه‌گذاری برای ثبات در سوریه و عراق سخن گفت؛ هرچند آمریکا امیدوار است سه سال بعد از مبارزه برای شکست داعش در قالب ائتلافی نظامی، بار بازسازی عراق را روی دوش اعضای دیگر این ائتلاف بیندازد. سرمایه‌گذاران و اهداکنندگان بازسازی عراق، از روز گذشته در کویت دور هم جمع شدند تا درباره بازسازی اقتصاد و زیرساخت‌های عراق بعد از جنگ داخلی ویرانگر این کشور، تبادل نظر کنند.

تیلرسون که از روز ۱۱ فوریه به خاورمیانه سفر کرده است، روز گذشته در نشست اعضای ائتلاف ضدداعش به رهبری آمریکا در کویت، از «کمک‌های سخاوتمندانه» کشورهای عضو ائتلاف در یک سال گذشته قدردانی کرد؛ اما بر لزوم کمک‌های بیشتر تأکید کرد. باین‌حال، آن‌طور که رویترز گزارش داده است، آمریکا قصد ندارد مبلغی را برای کمک به بازسازی عراق اهدا کند؛ اما شرکت‌های خصوصی آمریکایی برای مشارکت در بازسازی عراق و سودآوری از این راه، به‌صفت شده‌اند.

صبح الخالد الحمد الصباح، معاون اول نخست‌وزیر و وزیر خارجه کویت، نیز در این نشست اظهار کرد: با وجود تحولات مثبت و نتایج چشمگیر در میادین نبرد، جامعه جهانی همچنان با خطر مستقیم گروه‌های تروریستی مواجه است. الصباح در ادامه تأکید کرد: مهم است که ائتلاف ما در چارچوب استمرار اقدامات بین‌المللی و هماهنگی‌ها در زمینه مبارزه با تروریسم

و پیگیری و تقویت استراتژی ائتلاف برای مبارزه با داعش، کار خود را در راستای ایجاد افق‌های جدیدی آغاز کند. او با تأکید بر لزوم توقف ورود تروریست‌های خارجی به عراق، خواستار حمایت از عراق در زمینه جمع‌آوری مدارک و شواهد جنایی شد.

هم‌زمان با سفر تیلرسون به خاورمیانه، دونالد ترامپ بار دیگر از راهبرد رؤسای پیشین آمریکا در قبال خاورمیانه انتقاد کرد و گفت: اکنون زمان آن است که در کشور خودمان سرمایه‌گذاری کنیم. دونالد ترامپ در توییت خود نوشت: این (هفته) برای زیرساخت‌ها هفته بزرگی خواهد بود. پس از آنکه احقانه هفت تریلیون دلار در منطقه خاورمیانه هزینه کردیم، اکنون زمان آن است که سرمایه‌گذاری در کشور خودمان را شروع کنیم.

این نخستین‌بار نیست که دونالد ترامپ از سیاست‌های گذشته آمریکا در قبال خاورمیانه انتقاد

جهان

عکس: Reuters

آمریکا برای حفظ ثبات در مناطق آزادشده سوریه هزینه می‌کند

یک بام و دو هوای واشنگتن

می‌کند؛ او پیش‌تر نیز در ادامه انتقاد خود از راهبرد رؤسای پیشین آمریکا، گفته بود «احقانه» هفت تریلیون دلار در خاورمیانه صرف شده است. دونالد ترامپ روز دوشنبه لایحه پیشنهادی خود برای بودجه کشور را ارائه کرد؛ طبق این لایحه، ۲۰۰ میلیارد دلار صرف زیرساخت‌ها ازجمله بازسازی راه‌ها و بزرگراه‌ها، فرودگاه‌ها و بنادر خواهد شد.

این در حالی است که تیلرسون از اختصاص بودجه‌ای برای حفظ ثبات در مناطق آزادشده سوریه گفت. وزیر خارجه آمریکا در این نشست اعلام کرد نبرد علیه داعش هنوز تمام نشده است. وزیر خارجه آمریکا در سخنان خود در کویت، از تحولات اخیر شمال غرب سوریه نیز ابراز نگرانی کرد؛ اما هم‌زمان گفت: آمریکا نگرانی‌های امنیتی ترکیه را که عضو ناتو است، درک کرده و در کنار هم‌پیمان خود در ناتو برای جنگ علیه تروریسم می‌ایستد. تیلرسون

سیاست خارجی آمریکا و انفعال چپ

کوچک» عملاً به دست فراموشی سپرده شده است. علاوه بر همه اینها، رابطه ایالات متحده با برخی متحدان نزدیکش و همچنین ناتو ضعیف شده و در عمل به موجودیتی غیرقابل پیش‌بینی و دیگرهاس در صحنه جهانی تبدیل شده است. اما پاسخ لیبرال‌ها و چپ‌گراها به این وضعیت چه باید باشد؟

چپ‌گرایان تاکنون فقط به مخالفت با هر آنچه ترامپ گفته و انجام داده، بسنده کرده‌اند. بااین‌حال، هیچ‌کدام از آنها تاکنون آلترناتیو منسجم و معقولی ارائه ن داده است. البته واکنش چپ‌ها به سیاست خارجی ترامپ چیزی بیشتر از مخالفت با استفاده از نیروی نظامی در خارج از کشور نبوده است و در عمل، بیشتر به سمت نوعی انزواطلبی و توجه به داخل معطوف بوده است. این در حالی است که انزواطلبی تنها به معنای فقدان سیاست خارجی است. برنی سندرز، سناتور ایالت ورمونت، در سال ۲۰۱۶ با تکیه بر مسائل سیاست داخلی، توانست نگاه‌های زیادی را به خود جلب کند و پوششی جدی و تأثیرگذار به راه بیندازد. اما حتی با اینکه سندرز برای رسیدن به صندلی ریاست‌جمهوری یک کشور هژمون در عرصه جهانی مبارزه می‌کرد، او در عمل هیچ حرفی درباره سیاست بین‌الملل برای گفتن در چنته نداشت.

در وهله نخست، چپ نیازمند بازاندیشی جدی درخصوص استفاده از نیروی نظامی است که مسئله‌ای کلیدی در مباحث سیاست خارجی محسوب می‌شود. استفاده از نیروی نظامی برای دفاع شخصی یا دفاع از دیگران درست و بلااعتنا است. درواقع این مسئله وقتی آشکار دارد که بخواهیم از آن برای تغییر رژیم، در دفاع از دولت‌های خودکامه یا علیه جنبش‌های ملی و مردمی، استفاده کنیم. یک پرسش بنیادین دیگر به چگونگی استفاده از نیروی نظامی مربوط می‌شود. پاسخ‌گفتن به این پرسش چندان دشوار نیست زیرا نیروی نظامی باید به شکلی محدود به منظور به‌حداقل‌رساندن تلفات انسانی به‌کار گرفته شود. اینها سؤالات سختی نیستند اما وقتی جدی به آنها بیندیشیم، می‌توانند به پرسش‌های راهبردی و سیاسی پیچیده‌ای منجر شوند. برای مثال، آمریکا در حمله به عراق در سال ۲۰۰۳ میلادی اشتباه کرد ولی پیوستن به جبهه ضدداعش و نجات ایزدی‌ها از یک قتل‌عام، اقدام درستی بود. حمله به شهر اشغال‌شده موصل درست بود اما تبدیل‌کردن این شهر به تلی از خاکستر اشتباه بود.

همچنین خواست سرنگونی بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه، اشتباه

در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: آمریکا ۲۰۰ میلیون دلار کمک بیشتر برای حمایت از ثبات مناطق آزادشده سوریه ارائه می‌دهد و به آموزش نیروهای بومی سوریه نیز ادامه خواهد داد.

هم‌زمان با سخنرانی تیلرسون، گزارش‌ها درباره بودجه نظامی پنتاگون و هزینه احتمالی آمریکا در سوریه منتشر شد. بر اساس این گزارش‌ها، پنتاگون ۳۰۰ میلیون دلار برای تجهیز و آموزش نیروهای دموکراتیک سوریه که عمدتاً از سوی یگان‌های مدافع خلق رهبری می‌شوند و ۲۵۰ میلیون دلار برای ایجاد «نیروهای امنیت مرزی» در سوریه اختصاص داده است. بودجه نظامی پیشنهادشده در سال ۲۰۱۹ نیز شامل ۸۵۰ میلیون دلار برای آموزش و تجهیز نظامی نیروهای ارتش در عراق و نیروهای کرد پیشمرگه برای مبارزه با داعش است.

یکی از نگرانی‌های جامعه جهانی، جابه‌جایی داعش به دیگر کشورهای منطقه است؛ نگرانی بجایی که تیلرسون هم به آن اشاره کرد. به گفته تیلرسون، نیروهای داعش تلاش می‌کنند در کشورهایی مانند افغانستان، فیلیپین و لیبی فعالیت خود را شدت ببخشند. در ماه‌های اخیر داعش حملات زیادی را در شهرهای مختلف افغانستان سازمان‌دهی کرده؛ عملیات‌های خونینی که روی‌هم‌رفته ده‌ها کشته و زخمی برجای گذاشته است.

تیلرسون که در قالب سفری پنج‌روزه به خاورمیانه سفر کرده، چالش‌برانگیزترین روزهای کاری خود را پشت سر می‌گذارد. او این روزها تلاش می‌کند تنش جدید در سوریه میان ترکیه و کردها، متحدان تاکتیکی آمریکا در شمال و شمال غرب سوریه را حل‌وفصل کند و از آن‌سو، متحدانی را آرام کند که از تصمیم دولت ترامپ برای به‌رسمیت‌شناختن اورشلیم به‌عنوان پایتخت اسرائیل به خشم آمده‌اند.

بود زیرا نیروهای مخالف اسد فاقد حمایت مردمی کافی بوده و ایالات متحده آمادگی کافی برای حمایت از آنها را نداشت. علاوه بر این، کمک به کردهای سوریه ایده خوبی بود زیرا آنها در مقام نیرویی مؤثر از حمایت بالایی از سوی مردم خود برخوردار بودند و بدون تردید نمی‌توانستند در سایه خلافت خودخوانده داعش زیاد دوام بیاورند. به همین نحو، تقویت استحکامات دفاعی کره‌جنوبی و زاین اقدام درستی بود ولی غلط‌بودن تهدید به جنگ هسته‌ای و بر زبان آوردن سخنان تحریک‌آمیز بر هیچ‌کس پوشیده نیست. سلاح‌های جدید که هیچ عنوان نمی‌توانند به‌نفع انسان‌ها باشند. اما این مسئله درباره همه سلاح‌های هسته‌ای صادق نیست و چپ باید با این مسئله کنار بیاید. وقتی آدم‌ها به علت تعلق به یک اقلیت مذهبی با نژادی یا باورداشتن به یک ایدئولوژی خاص در خطر کنتار جمعی یا تسلکشی قرار دارند، ما نمی‌توانیم صلح‌طلب باشیم.

از اوج دوران جنگ سرد، بسیاری از چپ‌گرایان با شکل‌گیری ناتو مخالفت کردند. در سال‌های اخیر، سیاست‌مدارانی همچون جرمی کوربین قبل از آنکه به رهبری حزب کارگر بریتانیا برسند، خواستار خروج بریتانیا از این ائتلاف نظامی شده بود دقیقاً به این‌علت که این ائتلاف خود را متعهد به استفاده از نیروی نظامی به‌عنوان ابزار دفاع مشترک می‌دانست. این ائتلاف درواقع علیه اتحاد جماهیر شوروی شکل گرفت، اما اکنون روسیه ولادیمیر پوتین را هدف گرفته است. پاسخ چپ‌های آمریکایی به این وضعیت باید این‌گونه باشد: آنها باید این سؤالات را در مقابل چپ‌های لهستان، لیتوانی یا اوکراین قرار دهند؛ یعنی جایی که بیش از هر جایی خطر [مداخله نظامی روسیه] احساس می‌شود. حدس می‌زنم بسیاری از چپ‌گرایان شرق اروپا ناهتیه حامی ناتو، بلکه خواهان حمایت آمریکا باشند. همیشه لازم نیست آن کاری را بکنیم که دوستان ما خواهند آن هستند، ولی باید به حرف آنها گوش دهیم. یکی از ستون‌های ایدئولوژی چپ مبنی بر این است که کشورهای هژمونیک سرمایه‌داری مانند آمریکا هیچ‌کام نمی‌توانند در جهان درست عمل کنند. اما این فرضی اشتباه است. ایالات متحده در شکست دو تا از سفاک‌ترین رژیم‌های تاریخ یعنی آلمان نازی و اتحاد جماهیر شوروی نقشی کلیدی داشت. درواقع، ایالات متحده کارهای خوبی نیز انجام می‌دهد. چپ‌گرایان آمریکایی باید همین را از کشورشان مطالبه کرده و با رفتارهای اشتباه مخالفت کنند. اما این مطالبه‌گری با مخالفت کارساز واقع نمی‌شود مگر اینکه چپ‌ها به نگرشی منسجم درخصوص سیاست بین‌الملل شکل داده باشند.

رهبر کره‌شمالی خواستار ادامه مذاکرات با کره‌جنوبی شد

آشتی پیونگ یانگ

کیم چونگ اون، رهبر کره‌شمالی، خواستار ادامه تلاش‌ها در راستای ایجاد «فضای آشتی» بین دو کره شده است. هیئت عالی‌رتبه اعزامی او به سنول، پس از دیدار با رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی به پیونگ‌یانگ بازگشته است.

به گزارش رویترز، کیم جونگ اون پس از بازگشت هیئت عالی‌رتبه‌ای که دربرگیرنده خواهرش، کیم یو جانگ، بود، با این هیئت دیدار کرد. به گزارش خبرگزاری رسمی کره‌شمالی، رهبر این کشور در جریان دیدار با این هیئت گفته است: «مهم است که با گرم‌کردن فضای آشتی و گفت‌وگو که ناشی از تمایل قوی شمال و جنوب (کره‌شمالی و کره‌جنوبی) است، به کسب نتایج خوب ادامه دهیم».

رهبر کره‌شمالی در پیام سال نو خود احتمال انجام مذاکراتی با همسایه جنوبی را مطرح کرده بود و پس از آن نیز تیمی از ورزشکاران آن کشور، همراه یک هیئت سیاسی به المپیک پیونگ‌چانگ در کره‌جنوبی اعزام شدند. با وجود این رخدادها، برخی از تحلیلگران می‌گویند این احتمال وجود دارد که قصد اصلی کره‌شمالی از فرستادن هیئت سیاسی به کره‌جنوبی و عملکرد

رویداد

سفر هیئت سعودی به بیروت

● یک روزنامه عرب‌زبان از سفر قریب‌الوقوع یک هیئت سعودی به بیروت خبر داد و اعلام کرد این سفر با اقدامات ریاض برای ورود به پرونده انتخابات لبنان بی‌ارتباط نیست. به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از الاخبار، سفر هیئت سعودی به بیروت در ارتباط با مناسبات میان سعدالحریری، نخست‌وزیر لبنان، با محمد بن‌سلمان، ولیعهد سعودی انجام می‌شود.

آمادگی نیروهای سوری برای عملیات در غوطه شرقی

● نیروهای تحت فرماندهی سهیل حسن، فرمانده معسروف به ببر، آماده عملیات نظامی در غوطه شرقی دمشق می‌شوند. نیروهای ببر تحت فرماندهی سهیل الحسن از گروه‌های زنده ارتش سوریه هستند که نقش بسزایی در عملیات حلب و دیرالزور و دیگر مناطق سوریه داشته‌اند و در هر نبردی وارد شده‌اند، پیروز خارج شده‌اند.

استعفاي رهبر مخالفان دولت نیوزیلند

● بیل اینگیلیش، رهبر حزب محافظه‌کار موسوم به حزب ملی نیوزیلند اعلام کرد از رهبری این حزب استعفا داده و اواخر ماه جاری میلادی نیز پارلمان را ترک خواهد کرد. اینگیلیش که ۵۶ سال دارد، سابقا نخست‌وزیر بوده و ۲۷ سال نیز به‌عنوان قانون‌گذار فعالیت کرده است.

بودجه نظامی هنگت ترامپ برای پنتاگون

● رئیس‌جمهوری آمریکا بودجه نظامی‌ای ارائه کرده است که بزرگ‌ترین حجم بودجه از سال ۲۰۱۱ محسوب می‌شود و روی تقویت دفاع هسته‌ای این کشور و مقابله با رشد اقتدار چین و روسیه تمرکز دارد. این پیشنهاد که بخشی از درخواست بودجه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا برای دولت است، بودجه ۶۱۷میلیارددلاری در اختیار پنتاگون می‌گذارد و علاوه بر آن ۶۹میلیارد دلار دیگر برای تأمین جنگ‌های جاری در سال مالی ۲۰۱۹ ارائه می‌کند.

حبس ۲۰ساله برای معتمد رهبر پیشین کره جنوبی

● دادستان کره‌جنوبی خواستار ۲۵ سال حبس برای چوی سون سیل، معتمد رهبر سابق کره‌جنوبی به اتهام رشوه، سوءاستفاده از نفوذ و قدرت شد ولی دادگاه سنول او را به ۲۰ سال حبس محکوم کرد. سون سیل که از طریق پدرش به گئون‌های نزدیک شده بود، به تباری با گئون‌های برای درآمد میلیونی از شرکت‌های بزرگ کره‌جنوبی از جمله سامسونگ و لوته و استفاده از ارتباطش با رئیس‌جمهور برای دخالت در امور کشوری منتهم است.

۲۱ سال حبس برای وزیر پیشین بازرگانی عراق

● یک مسئول دولت عراق اعلام کرد عبدالفتاح السوداني، وزیر اسبق بازرگانی در سه پرونده به اتهام فساد به ۲۱ سال حبس محکوم شد. دادگاه السوداني را در سه پرونده محکوم کرد که در دو پرونده السوداني به اتهام اهمال‌کاری به ۱۴ سال حبس و در پرونده سوم به اتهام سوءاستفاده از جایگاه شغلی به هفت سال حبس محکوم شد.

تحریم‌های سازمان ملل روی گلولی مردم کره‌شمالی

● هیئت کره‌شمالی در سازمان ملل، آمریکا و این نهاد بین‌المللی را به‌خاطر اعمال تحریم‌های شدید علیه کره‌شمالی به دلیل برنامه‌های اتمی‌اش مورد انتقاد قرار داد. این هیئت در بیانیه‌ای اعلام کرد: این تحریم‌ها بهداشت و زندگی مردم در کره‌شمالی را تحت‌الشعاع قرار داده و قربان مردم را گرفته است.

تصمیم حزب حاکم آفریقای جنوبی برای کناره‌گیری زوما

● حزب حاکم آفریقای جنوبی تصمیم گرفته تا از رئیس‌جمهوری بخواد از سمتش کناره‌گیری کند، به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، روزنامه تایمز لایو سه‌شنبه از قول منابع مطلع گزارش داد کمیته اجرایی حزب حاکم کنگره ملی آفریقای جنوبی تصمیم خود را در جریان ۱۳ ساعت جلسه که ساعت سه بامداد به وقت محلی به پایان رسید، اتخاذ کرده و از جاکوب زوما، رئیس‌جمهوری این کشور خواسته تا از سمتش کناره‌گیری کند.

لوپن به‌دنبال تغییر نام جبهه ملی فرانسه

● رهبر جبهه ملی فرانسه به‌دنبال آن است تا نام این حزب را تغییر دهد. مارین لوپن، رهبر جبهه ملی فرانسه تفت برنامه‌هایی برای تغییر نام حزیش دارد و معتقد است این اقدام می‌تواند به این حزب کمک کند تا در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۲ آرای بیشتری به دست آورد.